

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XIX. évfolyam 7. szám

2015. július

*„Ha igent mondotok, az legyen igen, ha pedig
nemet, az legyen nem, minden további szó a go-
nosztól van.”*

Máté 5:37

Évi Jelige

„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.” Róma 15:7

Egyházunk 2015. Évi Jeligéje:

„Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” Máté 9:38

Tervezett júliusi programjaink:

5.-én vasárnap 10 órakor Istentisztelet. Dr. Hecker Frigyes helyettesít.
12.-én vasárnap 10 órakor Istentisztelet. Kázmér Pál Ev.Pünk. lelkész helyettesít.

19.-én vasárnap 10 órakor Istentisztelet - Helyettesítő lelkész szolgál.

25.-én szombaton Hajléktalan szolgálat.

26.-án 10 órakor Istentisztelet. Helyettesítő lelkész szolgál.

Rendszeres programjaink:

Kedden 17 órakor **bibliaórát** tartunk **Hidason**

Kedden 19 órakor **ifjúsági óra** van

Csütörtökön **Bicsérden** 18 órakor **házi istentisztelet** lesz

Pénteken 17 órakor **házicsoport** lesz (változó helyszínnel)

Vasárnap 9³⁰ **imaóra**, és 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsett,
15⁰⁰ órakor Hidason.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18⁰⁰ órakor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

***kívánjuk,
hogy Isten áldja meg életüket!***

*Erőm és énekem az Úr, megszabadított engem.
Zsoltár 118:14*

Jún i u s

„Ha igent mondotok, az legyen igen, ha pedig nemet, az legyen nem, minden további szó a gonosztól van.” Máté 5:37

Jézus amikor az mondja, hogy ez a gonosztól van, arról beszél, hogy becsaphatjuk az embereket amikor úgy mondunk nemet, hogy mások azt hiszik, hogy igent mondtunk, vagy pedig igent mondunk, de igazából nem akarjuk azt megtenni. Alapjában véve Jézus azt tanítja itt, hogy legyünk szavatartóak, és ne kelljen esküdöznünk arra, hogy megtartjuk az ígéreteinket.

- A Bibliára esküszöm, hogy az igazat mondom!

De erre csak akkor van szükség, ha valaki általában nem beszél igazat, és az emberek nem bíznak benne. Nekünk olyan embereknek kell lennünk, akik megtartják a szavukat. Tehát legyen a te igened igen, a nemed pedig nem. És nem szabad másokat becsapnunk azzal, hogy nem egyenesen beszélünk. Jézus azt mondta, hogy legyetek egyenesek és tartsátok meg a szavakat. Ha igent mondotok, az legyen igen, és ha nemet, az pedig legyen nem, ami pedig túl megy ezen, az a gonosztól van.

CHUCK SMITH

A Metodista Egyház Szociális hitvallása

Hiszünk Istenben, a világ teremtőjében, és Jézus Krisztusban, a teremtett világ megváltójában. Hiszünk a Szentlélekben, akin keresztül felismerjük Isten ajándékait, és megbánjuk bűnünket, amikor ezeket az ajándékokat bálványimádásra használtuk.

A természeti világot Isten műveként ismerjük el, és odaszenteljük magunkat annak fenntartására, megjobbítására, és az emberiség általi hűséges használatára.

Örömmel elfogadjuk a közösség, a szexualitás, a házasság és a család áldását mind a magunk, mind mások számára.

Elkötelezzük magunkat a férfiak, nők, gyerekek, fiatalok, fiatal felnőttek, öregek és fogyatékkal élők jogai, az életminőség emelése és minden ember méltósága mellett.

Hiszünk minden ember azon jogában és kötelességében, hogy Isten dicsőségére és a maga, valamint mások javára dolgozzon, és e tevékenységük során jólétük megvédésében. Mint Isten vagyongazdái hiszünk a

tulajdonhoz, a méltó munkabérhez és a felelősségteljes fogyasztáshoz való jogban, valamint a társadalmi és szociális visszásságok megszüntetésében.

Odaszenteljük magunkat a világbéke ügyének, az igazságosság és a jog uralmának minden nép között, valamint minden ember egyéni szabadságának az egész világon. Hiszünk az emberi ügyeket illetően Isten szavának jelenlegi és végső győzelmében, és örömmel fogadjuk el azt a parancsot, hogy az evangélium életét láthatóvá tegyük a világban. Ámen

A C E N T R Á L K O N F E R E N C I A K I A D V Á N Y Á B Ó L K É S Z Ü L T
N Y E R S F O R D Í T Á S

„Jézus az ellenségeinkért is meghalt”

Amikor az Iszlám Állam úgy döntött, hogy kiűzi otthonaikból a kurdisztáni Karakosban élő keresztényeket, biztos nem gondoltak arra, hogy ezzel az egész világ figyelmét felhívják áldozataikra! Ezúttal ugyanis nem ők publikáltak egy videót, hanem a Sat 7 televízió riportere, akinek egy alig tízéves menekült iraki kislánnyal készített interjúja víruszerűen terjed az interneten keresztül. A menekültek dala és üzenete drámai mó-

don mutatja be a megbocsátás erejét.

Az erbili menekülttábor Kurdisztánban található (ide tervezik egyébként küldeni a magyar különítményt is, ha megszavazza a parlament), Karakus villámgyors elfoglalása után több tízezer keresztény számára szerveztek meg itt ideiglenes táborokat tavaly augusztusban. Míriám

családjának is mindent hátrahagyva kellett menekülni a biztos halál elől. A körülmények nyomorúságosak, az iraki és a kurd kormányzat nem bírja eltartani a egyre növekvő számú menekültet, akik lényegében egyedül az Egyesült Államok és keresztény szervezetek adományaiából élnek hónapok óta. Essam Nagy, a Sat 7 arab nyelvű keresztény műholdas televízió riportere két hete kereste föl a tábort és készítette el ezt a csodás interjút.

“Sokszor sírok az otthonom után, de nem haragszom ezért Istenre. Hálás vagyok neki, mert ha szenvednünk is kell, de Ő megvéd minket” - mondja Miriám mosolyogva a kamerába, és hozzáteszi, hogy a terroristák felé sem érez gyűlöletet, megbocsát nekik azért, amit tettek.

“Isten szeret minket és nem engedi, hogy a ISIS megöljön bennünket” - nyilatkozta a kislány magabiztosan, és arra a kérdésre, hogy ha Isten mindenki szeret, akkor vajon a terroristákat is szereti-e, egy kis gondolkodás után így válaszolt: “Szereti őket, de a Sátánt már nem”

„Nem akarom őket bántani, csak arra kérem Istent, hogy bocsásson meg nekik. Én is megbocsátok. Persze szomorú vagyok, hogy elüldöztek. Nem akarom, hogy meghaljanak, miért kéne meghalniuk? Csak nem értem, mi szükség volt erre?” - mondja őszintén a riporter visszatérő kérdéseire, hogy képes-e megbocsátani, vagy akarja-e, hogy meghaljanak az ellenségeik.

Az Iszlám Állam egyik fő célja, hogy szisztematikusan kiirtsa, vagy elüldözze a területén élő keresztényeket. Házaikat megjelölik és rendszeresen pogromszerűen csoportosan végzik ki őket. Ennek fényében nem meglepő, hogy döbbenetesen, már-már szürreálisnak hatnak Miriám szavai.

„Nagyon sokat tanultam tőled” - mondja a meghatódott riporter és biztatja a lányt, hogy Jézus sosem hagyja el.

“Igen, Ő sosem hagy el, ha igazán hiszel benne, Ő sosem hagy el” - válaszolja egy szemernyi kétség nélkül a hangjában. Miriám az interjú

végén még elénekel egy népszerű arab dalt arról, hogy milyen örömteli volt az a nap, amikor megismerte Jézust!

A DAL MEGHALLGATHATÓ: [HTTP://VIGYAZO.BLOG.HU/2015/03/14/MEGBOCSATAS_DALA_A_KIS_MIRIAM_MEGHATO_UZENETE_AZ_IRAKI_MENEKULTTABORBOL#MORE7268565](http://vigyazo.blog.hu/2015/03/14/megboocsatas_dala_a_kis_miriam_meghato_uzenete_az_iraki_menekulttaborbol#more7268565)

Egy nagy frászt!

A papnövendékekkel arról beszélgettünk, hogy miképpen lehetne a fiatalokat felkészíteni a hit továbbadására. Arra, hogy meg tudják szólítani az embereket, hogy fel tudják kínálni a krisztusi hitet azoknak, akik erre fogékonyak, hogy meg tudják hívni őket az egyház közösségébe. Egyesek szerint kommunikációs tréningekre volna szükség, mások szerint a hit igazságait bizonyító, okos érvekkel kellene felvérteznünk a fiatalokat. Többen úgy gondolták, hogy a keresztyén kultúrán keresztül, vagy érzelmekre ható, jó programokkal is sokakat meg lehetne nyerni Krisztusnak.

Volt a papnövendékek között egy robbanékony, heves természetű fiatalember. Egyre idegesebben követte a beszélgetést, ujjával dobolni kezdett a padon, majd felugrott, és indulatosan a társai felé kiáltotta. „Egy nagy frászt! Szamárságokat beszéltek! A hitet nem lehet reklámfogásokkal továbbadni. Isten nem mosópor, vagy fogkrám, amit ügyes dumákkal rá lehet sózni az emberekre!” Aztán felém fordulva nyugodtabb hangon folytatta: „A hit továbbadása olyan, mint amikor valaki rátalál egy bomba jó könyvre, vagy megnéz egy szuper filmet, és teljesen odavan tőle. Aztán akivel csak találkozik, mindenkinek ajánlhatja, hogy olvassa el, nézze meg. Nem marketing-fogásokra kell megtanítani a fiatalokat, hanem össze kell hozni őket Jézus Krisztussal. Ha megtapasztalják, hogy milyen öröm vele élni, úgyis el fogják újságotolni mindenkinek.”

Így gondolta Péter apostol is. A „nagy frászt” ugyan nincsen benne a Szentírásban, de az igen, hogy amikor a főtanács arra akarta kényszeríteni őt és Jánost, hogy ne beszéljenek Jézusról, ezt mondta: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk...”

DOBOS LÁSZLÓ
„LÓ A TEMPLOMBAN” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

A béke csendje

Szívembe belopódzott
a békesség csendje,
mely - mint friss hajtás -
még igen zsenge,
ezért vigyázok rá.
Mert harag volt benne
nagyon soká.
Mert a dudva belepte,
és keserű lett
rajta a harmat.
Mert azt tettem,
amit mások akartak.

Szívemet régen
a gaz belepte,
és emberek uralkodtak
felette.
De mára már nincsen gyom,
viruló virág van helyette.
Édessé vált a harmat,
mert a béke csendjében
az Úr átvette a hatalmat.

MAKRA ILDIKÓ

Az indiánok pszichológiája

Egy utazó beszámolójában olvastam a következőket.

Több napos megerőltető gyaloglás után indiánjaim, akik a málhát cipelték, leültek az őserdő szélén, és semmi pénzért nem voltak hajlandók tovább menni. Béremelés, húskonzervek, könyörgés és szemrehányás minधिába volt. Végül közölték velem különös magaviseletük okát.

Azt állították, hogy a lelkük a nagy iramban lemaradt, nem tudta a gyaloglás tempóját követni. Ezért ők most csendesen leülnek, és megvárják, amíg lemaradt lelkük utoléri őket.

Ezek az indiánok jobban értettek lelkük gondos ápolásához, mint mi. Pedig nem volt alkalmuk mélyenszántó előadásokat hallgatni, vagy lélektani tanulmányokat folytatni. Nem abból fakad-e a mi nyomorúságunk, hogy lelkünk a hétköznapi tölekedésében és rohanásában messze lemaradt mögöttünk? Nem kellene-e nekünk is alkalmat adni a lelkünknek, hogy „utolérjen” bennünket?

Az esti órákban, amikor naponként megállunk Isten előtt, vasárnap vagy szabadság idején várjunk elcsendesedve, amíg lemaradt lelkünk újra „utolér”.

VETÉS ÉS ARATÁS 1968

Jean-Marie-Nzambinanával [zsanmári] 2012-ben kötöttünk barátságot. Miután befejezte teológiai tanulmányait, a bujumburai Kinindogyülekezetbe került gyakornoknak. Időközben feleségül vette Ingridet, és ma már ő fogja össze az egész körzet ifjúsági munkáját. Pedig nem sokon múlt, hogy az élete más irányt vesz.

„Néhány évvel ezelőtt nehéz időszakot éltem át. Az apám katona volt. Ma már nyugállományban van. Az édesanyám eladóként dolgozott. Négyen éltünk otthon: a szüleim, a bátyám és én.

Amikor a nyári szünidő a végéhez közeledett, meg kellett volna vennünk a füzeteket, írószereket és az iskolai egyenruhát. De apám nem engedte, hogy bevásároljunk, amit nem érttem. Burundiban egy családfő nem beszél a problémákról, a pénzbeli gondokat pedig végképp nem említi. Apám azonban nyíltan és őszintén beszélt velünk. Mivel a

katonaságnál nem töltött be magas tisztséget, és nem is keresett túl sokat, háromhavonta csak 10 eurónyi nyugdíjat kapott. Ha anyáknak nem lett volna a kis kereskedése, egyáltalán nem boldogultunk volna. Így aztán az iskola elérhetetlen messzeségbe került.

Már láttam magamat, mint akinek se képesítése, se munkája, se iskolai végzettsége nincsen. A jövő nem szólt volna másról, mint a túlélésről és a tengődésről. De apám megígérte a testvéremnek és nekem, hogy valamilyen lehetőség után néz. Addig azonban otthon kellett maradnunk.

A hordozó gondviselés

Apám elkezdett minden fillért félretenni. Egy idő múlva egyikünket újra iskolába küldhette. Így a bátyám továbbtanulhatott, nekem, a fiatalabbnak továbbra is otthon kellett maradnom. Sok kérdés kavargott bennem: Így mi lesz belőlem? Lesz-e egyáltalán munkám? Mit hoz a jövő?

Ebben az időben történt, hogy hallottam egy igehirdetést az Ézsaiás 41,13–14 alapján. Akkor Isten megszólított: „Ne félj, én megsegítlek!” Mintha jelezte volna, hogy nem feledkezett meg rólam. Hirtelen egészen bizonyosan tudtam, hogy velem van. Nem számít, hogy járhatok-e iskolába vagy sem, Ő velem van. Nem számít, hogy sötéten látom a jövőt, az életem teljesen az Ő kezében van, és Ő vigyáz rám. - A szívembe békesség költözött akkor. Attól fogva nem az volt a legfontosabb, hogy mehetek-e valaha iskolába, hanem az, hogy rábízam magamat, és vele élek.

Még aznap meglátogatott bennünket apám egyik barátja. Mivel csak én voltam otthon, behívtam, és beszélgetni kezdtünk. Indulás előtt még megkérdezte, miért nem vagyok iskolában, hiszen a tanév már régen elkezdődött. Akkor mindent elmeséltem neki. Meghallgatott, majd elment.

Másnap apám magához hívott, és ezt mondta:

- Most elmész, és mindent megveszel. Készülj, mert holnap elmész az iskolába. A barátom vállal minden költséget.

Nem akartam hinni a fülemnek!”

Eddig tart Jean-Marie beszámolója. Isten segítségével befejezhette az iskolát, majd teológiát tanult. Mindazzal, amit élete során megtapasztalt, és ahogyan most él, nagy hatást gyakorol egyházkerületünk fiataljaira, és sokakat Jézushoz vezet. Hálásan köszönjük, ha imádságban hordozzák őt!

ALEXANDER BISKUP - KÜLMISSZIÓI HÍRADÓ 2015/4

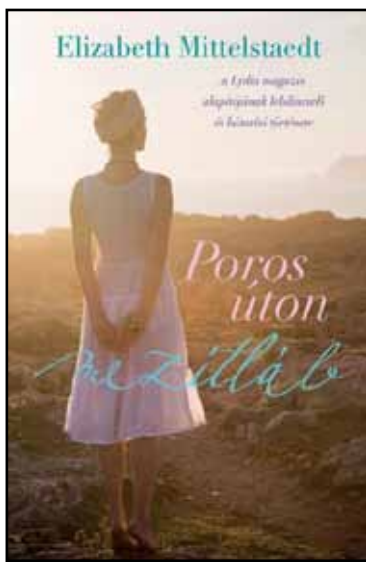
„Egy életút, amelyet el kell olvasni!”

Könyvajánló

Elizabeth Mittelstaedt a németül, magyarul és románul megjelenő **Lydia** női magazin alapító főszerkesztője.

Egy kis vajdasági, magyarlakta faluban nőtt fel a kommunizmus ideje alatt, ahonnan 17 évesen Ausztriába disszidált a szabadabb élet reményében. Ami azonban ott várt rá, sokkal inkább rémálomnak nevezhető. Ez után az első, fájdalmas csalódással járó „kaland” után fedezte fel Isten megbocsátó szeretetét...

A „**Poros úton mezítláb**” című önéletrajzi könyve végigvezeti az olvasót nagy kitérőkkel teli utazásán: a poros kis falu egyszerű tanyájától egészen élete álmának beteljesedéséig, hogy az egész világot elérje a nyomtatott szó erején keresztül. Ebből az izgalmas, inspiráló könyvből megtudhatjuk hogyan is vált a ceruzáját becsben tartó, egyszerű kislányból egy vezető keresztény magazin alapítójává és főszerkesztőjévé, aki világszerte százezrek életére van hatással ma is.

CHRISTOPH FASEL, A NÉMET NYELVŰ READER'S
DIGEST KORÁBBI FŐSZERKESZTŐJE

Hozd ki a legtöbbet abból, amivel rendelkezel

Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

2 Mózes 20:17

Hogyan látod az életed? Tetszik, szereted és élvezed, vagy azt kívánod, bárcsak más lenne? Amikor másokat látsz, azt kívánod, bárcsak a helyükben lehetnél, és az ő életük lehetne a tiéd? Szeretnél úgy kinézni, ahogyan

ők, azzal rendelkezni, amivel ők, szeretnéd a családjukat, a karrierjüket? Vagy, elégedett vagy azzal az élettel, amit Istentől kaptál?

Ha valaki a másét kívánja, azt a Biblia nem támogatja. Isten a Tízparancsolatba is belefoglalta ennek a tiltását. Soha nem lesz tiéd valaki másnak az élete, így azután vágyakozni felesleges időpocsékolás. Nem lesz a kinézeted sem olyan, mint az övék, tehát használd ki a legjobban azt, amid van.

Senkinek sem tökéletes az élete, és az is lehetséges, hogy ha valakinek az életét kívánod, az illető valaki másnak az életét kívánja, vagy éppen a tiéd után vágyakozik. Ismeretlen emberek híresek akarnak lenni, a hírességek pedig az ismeretlen emberek magánéletére vágnak. Az alkalmazott főnök akar lenni, a főnök pedig, kevesebb felelősségre vágyik. Az egyedülálló nő házasságról álmodozik, a házasságban élő pedig, néha azt kívánja, hogy bárcsak egyedülálló lenne. A megelégedettség nem érzés, hanem döntés. A megelégedettség nem azt jelenti, hogy soha nem akarunk változást, vagy javulást látni, hanem azt, hogy boldogok lehetünk ott, ahol vagyunk, és a lehető legtöbbet kihozunk abból, amink van, és élvezzük az élet ajándékát.

Bízz Benne. Ha Isten azt akarja, hogy neked is meglegyen az, ami másnak, akkor bízhatasz Benne, hogy eléd fogja hozni, de először azzal légy elégedett, amid van.

JOYCE MEYER

„Az egészséges élet tudatos élet, és örül, hogy létezik, működik és növekedik. Ebben az életben az ember egyetlen maradandó kincse a halhatatlan lelke, amelyet ha elveszít, mindent elveszít.”

C. H. SPURGEON

„Ne indulj el addig a futópályán, amíg imádságban minden terhet le nem raktál, különben elveszíted a versenyt.”

C. H. SPURGEON

Esti imádság

Ó, milyen vak homályba futnak
kik nélkül indulnak útnak.
A kezemet nézem: leszárad;
szívem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezettél;
szökni akartam, nem engedté, l,
csend volt szívemben és a csendben
szavad szólt csak, mindennél szebben.

Én Istenem, hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalmam;
ó, légy úrrá megint Te rajtam!

KERESZTURY DEZSŐ

Egy mozgássérült megfigyelései

A reklámok, a hirdetések és hírközlő eszközök naponta emlékeztetnek rá, hogy a boldog élet előfeltétele a testi erő, a szellemi frissesség és a jó megjelenés. A fő dolog az egészség! Mi mindent meg nem tesz az ember azért, hogy jó kondícióban maradjon. Jogos az igyekezet. Testünk sokrétű működése, a szervek, az idegek és izmok csodálatos összjátéka Isten ajándéka. „Köszönöm neked, hogy csodálatosan teremtettél!” - vallja a zsoltáriró. De mit szólnunk akkor, ha ez a csodálatos test már nem működik úgy, ahogy kellene? Ha betegség, vagy baleset miatt fontos funkciók esnek ki? A károsultnak akkor is van oka hálát adni?

20 éve vagyok deréktól lefelé béna. A derekamtól lefelé sem a bőröm, sem az izmaim nem éreznek semmit. Lábamat már csak passzívan lehet mozgatni. Hólyag- és bélzáró izmaim teljesen megbénultak. Ez az altesti bénaság legkellemetlenebb oldala. A bal csípőmön keletkezett nagy fel-fekvés és egy hatalmas ülőcsonti kelés miatt 10 éve már csak a hasamon tudok feküdni. Ez életem végéig valószínűleg nem változik. Életem legintimebb területein is mások segítségére szorulok.

A csípőmön levő seb és az ülőcsonti kelés gyakran okoz erős, tartós fájdalmat, hiszen a megbénult testrészen a belső érzékenység megmaradt. Ilyen helyzetben lehet egyáltalán valamiért köszönetet mondani Istennek?

Megbénulásom után újra meg kellett tanulnom hálát adni. Ehhez egész szemléletemnek teljesen meg kellett változnia. Tekintetemet el kellett vonnom magamról és problémáimról, és arra kellett feltekintenem, aki a kereszten függött: Jézus Krisztusra! Ő is irtózatosan szenvedett, csak Ő önként, azért, hogy megnyissa előttem az utat a sötétségből a mennyei Atya házához. Erről mondja a Biblia: Ő vitte fel testében bűneinket az átok fájára.

Akármi is történik az életemben ezek után, azért vagyok a leghálásabb: Jézus Krisztus kereszthalála megbékített Istennel! Bár korábban is tudtam, mit ünnepeünk nagypénteken s húsvétkor, de Isten mentő szeretete igazán csak a bénulásom után tudott megragadni. A nagy testi nyomorúság késztetett arra, hogy megragadjam Isten kinyújtott mentő kezét. Nem tudok érte eléggé hálát adni.

Még sok minden más is van az életemben, amiért hálás vagyok Istennek. Amikor a nap befejezéséül Istennel beszélek, mindig végiggondolom, hogy ma miért adhatok hálát. Jó pár dolgot felfedezek: világos érzékeimet, ép értelmemet, azt az erőt, amely még karomban és kezemben maradt, a naponta gazdagon megterített aszalt. Ezek egyáltalán nem magától értetődő dolgok. Azért is hálás vagyok, hogy otthon lakhatom szüleimnél, és saját szobám van. Mindenekelőtt azonban azt köszönöm meg Istennek, hogy súlyos testi fogyatékoságom ellenére munkatársának tekint!

Hiszen Isten azt akarja, hogy mindenki megtérjen. Senkinek sem kell az élő Istennel való közösség nélkül élnie. Ez a kijelentés természetesen sok mozgássérült embertársunknak is szól, akiket nehéz sorsuk miatt az a veszély fenyegeti, hogy megkeserednek. Ismerőseim között sok a mozgássérült. A számukra tartott csendesnapokon és konferenciákon, de levelezés útján is megpróbálok bizonyosságot tenni társaimnak a szenvedésben Isten szeretetének hatalmáról. Igazi megtérés és nagy együttérzés szükséges ahhoz, hogy a másikkal kapcsolatot találjunk különleges helyzetében.

Ha Jézus mellett döntünk, attól az ember körülményei nem változnak meg. Legtöbbször megmarad a súlyos állapot és az ezzel járó problémák. Ezért fontos, hogy a másikat megértéssel és türelemmel kísérjük új útján. Ha nem lettek volna hűséges segítőtársaim, biztos én is gyakran elbuktam

volna a hit útján. Most viszont örülök, és hálát adok Istennek, hogy mások útitársa lehetek ezen az úton. Ezért minden nap hálát adok Istennek.

K. H. KAUL

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK CÍMŰ KÖNYVBŐL

Aggódó szív

(Linda Dillow: Akinél a szív lecsendesül című könyvét felhasználva)

Az aggodalom olyan, mint a hintaszék
Csak indulsz, de az út végére sosem érsz
S míg a hintaszékben legalább tiéd a nyugalom
Addig békéd elvész, szorítja az aggodalom

Hiába félted a gyermeked, hogy rossz útra lép
Nem aggodalmad óvja az útkereszteződést
Remegő kézzel engeded el az útrakelőt
Pedig nem a félelmed mi megvédi őt

Aggódva nézed a viharfelhőket
Pedig az nem védi meg óvó tetődöt
Hiába kerülöd így az ördög tüzét
Az aggodalom nem olt, csak belűről tép

Az aggodalom szilánkjai összerakódnak
A ma terhével egységet alkotnak
S kész lesz egy olyan hatalmas teher
Amelyet szíved már nem bírhat el

Nem tudod mit hoz a jövő, mi az, mit kapsz
Hisz emberi léted erre nem adhat választ
S ha aggódsz, mert azt féled, rossz lesz élted
Csak azért lehet, mert kevés a hited

Legyen előtted Péter példája
Az aggodalom őt is megtalálta
Amint a vízen hitét kezdte feledni
Tanító példaként elkezdett süllyedni

Isten igéje válaszol neked
Megnyugtat téged, ha hüen figyeled
Azt mondja ne aggódj a holnapért
A holnap majd aggódik magáért

Az égi madarak sem vetnek, aratnak
Mégis az Úr kegyelmében laknak
A mezei liliomok sem varrnak ruhákat
Az Úr akaratából mégis pompáznak

Ne akarj már akkor átkelni a hídon
Amikor még nem is tudsz a folyóról
S ha már látod a folyót, akkor se félj
Isten szárnyakat adna, ha leesnél

Hited legyen ernyő, de ne te dönts el
Hogy esőtől vagy naptól védjen
Isten teremtette az esőt és a napot
Áldásként adja neked mit alkotott

Életünk minden holnapja előbb Istennel találkozik
Tudd, hogy az Úr szeret téged, ne aggódjon a szív
Hidd, hogy az utadat mindig a béke vigyázza
Melyen a pásztor elől megy, s a bárányok utána

DÉVÉNYI ERIKA

És ha minden olyan nehéz?

Michael Mombo Uzuriból, Dar es-Salaam (Tanzánia) egyik városrészből származik. Foglalkozása nincs, ezért örül, hogy nálunk hetente kétszer kereshet egy kis pénzt. Elvégez néhány ház körüli munkát, és örködik. Tulajdonképpen csak pár óra hosszára lenne rá szükségünk, de abból még nem tudná eltartani a családját. Rendszeres munkát nagyon nehéz találni.

Amikor Michael elkezdett hozzánk járni, feleségét, aki már előrehaladott állapotban volt, valami komplikáció miatt befektették a kórházba. Mivel a magzat állapota nem javult, két héttel később császármetszéssel a

világra segítették. Így született meg a kicsi Paulo. Mivel a kislány nagyon gyenge volt, anyukája csak úgy tudta táplálni, hogy kiskanállal adta neki a lefejt anyatejet. Minden etetés rengeteg időbe telt. Paulo rengeteget sírt, és nem javult.

Aztán az egyik orvos megállapította, hogy rosszul kötötték el a köldökzsínort, és az okozza a problémát. A műtéti beavatkozás megtörtént, és a szülők reménykedve vitték haza kislányukat. Ám a helyzet mit sem változott. Paulo továbbra is sokat sírt, és evés közben nehezen vette a levegőt, éjszakánként pedig fulladozott. Akkor egy másik orvos arra gondolt, hogy talán összenövések lehetnek az orrában, és az okozza a gondokat. A szülők orvostól orvosig vitték a kisbabát. Az egyik operációt javasolt, a másik lebeszélte őket. Michael teljes fizetését a kezelésekre és a gyógyszerekre költötték. Mindezek ellenére ő folyton ezt mondogatta: - Istenben bízunk, majd Ő megsegít minket.

És megjött az esős évszak

2014-ben heves esőzések kísérték az esős évszakot. Egész területek álltak víz alatt, az ár hidakat sodort el. Mivel a vizes árkok dugig voltak szeméttel, a víz nem tudott elfolyjni. Dar es-Salaamban eluralkodott a káosz.

Egy nap megjelent nálunk a teljesen kimerült és kétségbeesett Michael.

- Mindenütt derékig áll a víz nálunk! – számolt be a tarthatatlan állapotokról. Az esővíz keveredett a fekáliával, mert a pottyantós udvari vécéket is elárasztotta a víz. Michael a feleségét, elsőszülött gyermekét és a pici Paulot rokonoknál helyezte el. Ő otthon maradt őrszemnek, mert a tolvajok rendszeresen kihasználják az ilyen nehéz helyzeteket. Annak ellenére, hogy sok holmijukat kár érte, a fiatal családapa bizakodó maradt: - Istenben akarunk bízni. Ő lát minket.

Könyörögtünk Istenhez

Aztán, egy kedd reggelen Michael teljesen lesújtva jött dolgozni. Bár adták a gyógyszert Paulonak, a kicsi ismét nehezen kapott levegőt. Miután hazament, imádkozni kezdtünk. Könyörögtünk Istenhez, hogy avatkozzon be: *Atyánk, tudjuk, hogy van hatalmad és erőd Paulót meggyógyítani. Jézus nevében kérünk, tedd meg!*

Amikor legközelebb megjött, izgatottan kérdeztem Michaeltól, hogy van Paulo. Ragyogó arccal, lelkesen válaszolt:

- Mama, hihetetlen, ami történt! Tegnapelőtt óta nyugodtan alszik, és szépen iszik.

Mi is csak ámultunk: Istenünk, milyen nagy és hatalmas vagy! Látsz minket a bajban, és nem hagysz cserben. Tiéd legyen minden dicsőség és tisztelet!

Michael azt szeretné, ha ez a megtapasztalás a kedves Olvasót is arra bátorítaná, hogy a nehéz helyzetekben is hagyatkozzon teljesen Istenre, és minden félelmét neki adja át.

EMMI RIEGERT - KÜLMISSZIÓI HÍRADÓ 2015. ÁPR.

„Az aggodalmaskodás a holnap gondjait nem veszi el, de a ma erejét igen!”

KÜLMISSZIÓI HÍRADÓ - 2015. ÁPRILIS

Fontos kötelesség

Ékes korona az ősz haj, az igazság útján található. (Péld 16,31)

A nyugdíjba-vonulás mérföldkő volt az életemben, mely várva várt jutalmakkal kecsegtetett. Előre örültem, hogy utazhatok, hódolhatok a régóta elhalasztott hobbiknak, és élvezhetem nyugdíjas jövedelem előnyeit. Hamarosan nyilvánvalóvá vált azonban, hogy a látszólag véget nem érő, kedvem szerint való tevékenységek parádéja nem nyújt teljességet számomra.

Valami hiányzott, még akkor is, ha egy gyönyörű, golfozással, vagy városnézéssel töltött nap ért véget. Fájdalmat éreztem amiatt, hogy Istennel és Megváltómmal való kapcsolatomban erősítésére érzett igényemnek nem tettem eleget. Tudatára ébredtem, hogy a szolgálat, önmagam feladása nélkülözhetetlenül elsődrendű egy keresztyén életében, életkortól függetlenül.

E mostanában lezajlott újra-ébredésem arra ösztönöz, hogy törekedjek az egyensúlyra: foglalkozzam egészségem, szellemi képességem megőrzésével, fejlesszem kapcsolataimat és képességeimet. Még fontosabb, hogy tehetségem és adottságaimat továbbra is használjam a szolgálatra. Most már látom, hogy a nyugdíjazás belépőjegy lehet arra, hogy még nagyobb mértékben - és nem pedig kevésbé - vegyünk részt Urunk munkájában.

Atyánk, mutasd nekünk szüntelen, hol van szeretetünkre és munkánkra a leginkább szükség! Ámen.

Az élet minden időszaka sok lehetőséget nyújt a keresztyének számára.

PETER A. MOORE (DÉL-KAROLINA, USA)

Biblia

Nem mágikus betűket tároló varázskönyv,
bemagolt kegyes mondatok halmaza,
de teljes és gazdag, mint maga az Élet.
Átizzítja újra meg újra
Aki ihlette: a Lélek.

Feszültségek pólusai közt
izzik az élet árama:
Százszor ismert - mégis meglepő;
gyöngye papírlap - isteni erő;
régteől kifejtett - és mégis titok,
ha egy-egy mondatára rányitok,
mennyei béke - villámló döbbenet;
emberek tollán át - Isten szava.

Leleplezi milyen
s megmutatja mivé válhat az ember.
Benne Isten megmutatkozik,
lehajlik értünk s magához emel fel.

Keményen szól:
sziklazúzó pöröly.
Halk és szelíd szó:
felüdülni jöjj!

Megértem: mi miért
történt velem,
és távlatot, célt kap
a történelem.

Bibliám nem betűhalmaz,
hanem maga az Élet.
Törékenyen, mégis győzelmesen
gyilkolhatóan s megölhetetlenül
az Ige - testé lett.

Emlékeztet naponta: ne feledjem,
az Ige testté akar lenni - bennem.

S I K L Ó S J Ó Z S E F

Világosságban járni

Jézus ismét megszólt, és ezt mondta nekik:

*„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben,
hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12)*

Amikor 1940 januárjában új farmra költöztünk, nyolcéves világom nagyobb és ijesztőbb lett, mint valaha. Vacsora után apám kihívott, hogy rendezzük el az állatokat éjszakára. Útközben apám petróleumlámpája himbálózott, és a fénye úgy mozgott előre-hátra, mintha élne. Az árnyak mintha távolodtak és egészen közel jöttek volna hozzám. Félelmemben felkiáltottam: Apa! Azonnal megállt, és odaszaladtam hozzá. Apám kissé nevetve mondta: Ne félj, csak addig menj, amíg a fény elér.

Ahogy földi apám megvigasztalt, úgy mennyei Atyánk is velünk van félelmeinkben, amikor el akar borítani a sötétség. Fenti igénk alapján, ha Jézust követjük, nem járunk sötétségben.

Az esti hírek tele vannak a gazdasági feszültségekkel, terrorizmussal, természeti katasztrófákkal, a családjaink jövőjének bizonytalanságával; és a sötétség elborít minket. De Krisztus világossága még a legsötétebb pillanatokban is előttünk jár, és a sötétségben fénylik, és a sötétség nem tud felülkerekedni. Nem kell félnünk. Krisztus szüntelen gondoskodik a világosságról, amiben biztonságot és nyugalmat lelünk.

Atyánk! Ha nem is látjuk tisztán a jövőt, vigasztal minket jelenléted, és hogy megvilágítod utunkat. Ámen.

Jézus kiküldött minket, hogy megosszuk fényét a világban.

JACK D. KENDALL (IOWA, USA)

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecs.metodista.hu> A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csürbe sem takarnak, és mennyi Atyátok eltartja őket. Nem vagytok-e ti sokkal értékesebb náluk? Máté 6:26

*Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged.
Zsidókhoz írt levél 13:5/b*

*Lélek gyümölcse pedig
szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség.
Galata 5:22*

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Methodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009